

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜῆς

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Ἀξιότιμος κυρία ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπο-
τιδῶν ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα, ἅτινα εὐχα-
ρίστως δημοσιεύομεν, ὡς διαρωτίζοντα τὸ ἀνακι-
νηθὲν ἐνταῦθα ζήτημα τῆς περιθάλψεως τῶν φυλα-
κισμένων καὶ ὡς προερχόμενα ἐκ κυρίας τὰ μᾶλα
εὐπαιδέτου καὶ φιλανθρωπίου.

Ἀξιότιμος Κύριε Συντάκτη τῷ «Φορολογουμένου»
Ἐν Πάτραις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1888.

Διὰ πᾶσαν χώραν τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν δὲν
εἶναι ζήτημα μόνον Κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος,
ἀλλὰ καὶ κοινωνικοῦ, διότι ἐκ τοῦ καλοῦ ἢ κα-
κοῦ συστήματος τῶν φυλακῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποτε-
λεσμάτων αὐτοῦ, ἡ κοινωνία καθ' ὅλον πολλὰ
ἐγγεῖν νὰ ἐλπίσῃ καὶ νὰ φοβηθῇ. Διὰ τὴν Ἑλλάδα
δα ὅμως ἰδιαίτερος τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν ἔ-
χει μεγαλειότητα σημασίαν καὶ σπουδαιότητα,
διότι τὸ σύστημα αὐτῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἀπέβη
ἐπιβλαβὲς ἐν γένει ὑπὸ πολλὰς ἐπιπτώσεις καὶ προσά-
πτει μᾶλλον εἰς αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας.

Τούτο κατείδε πρό πολλοῦ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ
κυβέρνησις, ἧς εἶθετο τὰς βάσεις ἐργασίας πρὸς
βελτίωσιν τῶν φυλακῶν τοῦ κράτους καὶ ἡ Ἑλ-
ληνικὴ κοινωνία ἐκ τῶν σπλάγγων τῆς ὁποίας
προέκυψαν γενναῖοι δωρηταί, μέγιστα ποσὰ συνει-
σενγκόντες εἰς βελτίωσιν τῶν φυλακῶν τοῦ Κρά-
τους. Καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἡμετέρας πόλεως ἰδιαί-
τέρως, ἐάν κρίνωμεν ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχε
παρ' αὐτῆς ἢ ἐνταῦθα συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ τῶν
Κυριῶν πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν παρ' ἡμῖν
καθειργημένων, ἐδείξει ὅτι δὲν εἶναι ἀδιάφορος
πρὸς τὸ μέγα τοῦτο κοινωνικοπολιτικὸν ζήτημα.

Θὰ ἦτο, τῇ ἀληθείᾳ, ἡ πόλις ἡμῶν ἀναξία τοῦ
πολιτισμοῦ τῆς καὶ τῆς ἐπὶ φιλανθρωπία φήμης
τῆς, ἐάν δὲν συνγυθάνετο βεθέως ὅτι ἡ κατάστα-
σις τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν, ἢ ἐν αὐταῖς διαίτα καὶ
ἢ ἐν αὐταῖς τελουμένη ἀλληλεπίδρασις τῆς κακότη-
τος, οὐσιωδῶς ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν
ὕγιαν τοῦ τόπου καὶ σπουδαίως ἀδικεῖ τὸν πο-
λιτισμὸν τῆς.

Γνωρίζομεν ὅτι ἀξιότιμοι κυρίαί τῆς πόλεως ἡ-
μῶν, τῇ ἐπινοήσει τῆς Βασιλίσσης, συνεκρότησαν
προθύμως ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν φυλακῶν, σκοπὸς τῆς
ὁποίας εἶναι ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῶν ἐν αὐ-
ταῖς καθειργημένων ὑπὸ τὴν σωματικὴν καὶ τὴν
πνευματικὴν ἑποψίαν· γνωρίζομεν προσέτι ὅτι αἱ
κυρίαὶ αὗται πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ οὗτινος
τὴν πραγματοποιήσιν ἀνάλαβον, ἀπαταθείσαι εἰς
τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡ-
μῶν, ἔσχον ὑποδοχὴν καλλίστην καὶ γρηματικὴν
ἐξοφρᾶν οὐχὶ ἀξιοκαταφρόνητον. Ἀμφότερα ταῦτα
ἀποδεικνύουσιν ὅτι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν δὲν εἶ-
ναι ἀδιάφορος πρὸς τὸ μέγα τοῦτο καὶ σημαντι-
κὸν ζήτημα.

Οὐχ ἦτο ὅν τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔ-
σχε καὶ τοὺς ἐπικριτάς του, ὦν τὴν πλάνην δὲν
πρέπει ν' ἀφίσωμεν ἀνεξέλεγκτον. Εἶπον τινὲς ὅτι
τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν, ὅσον ἀφορᾷ πρῶτον, τὰς
οἰκοδομὰς καὶ τὴν σωματικὴν διαίταν τῶν κρα-
τουμένων, δεύτερον δὲ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν βελτιώ-
σιν, διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐργασίας, ἀπο-
τελεῖ ἀντικείμενον μόνον πολιτειακοῦ ἐνδιαφέρον-
τος καὶ συνεπῶς εἶναι ἔργον καθαρῶς Κυβερνητι-

κὸν καὶ οὐδὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
ὁ ἰδιώτης, ὅστις διὰ τοῦτο πληρώνει τοὺς φόρους
του, ἵνα δηλ. ἡ πολιτεία φροντίζῃ περὶ τῶν δη-
μοσιῶν ἐν γένει καταστημάτων καὶ ἰδρυμάτων,
εἰς ἃ βεβαίως καταλέγονται καὶ αἱ φυλακαί.

Ἡ ἀντίρρηση αὕτη φαίνεται ὀρθή, ἀλλὰ δὲν εἶ-
ναι κατ' οὐσίαν τοιαύτη. Πολλὰ ἀντικείμενα ἀ-
νεργάστια εἰς τὸν κύκλον τῆς Κυβερνητικῆς ἐνερ-
γείας ἔχουσι ἀνάγκη τῆς ἰδιωτικῆς συνδρομῆς
καὶ ἀνευ ταύτης κακῶς διεξάγονται. Αὕτη ἡ φι-
λανθρωπία εἶναι ἀντικείμενον πολιτειακῆς ἐνεργείας
καὶ ἐνασκειται εἰς δημοσία καὶ δημοτικά νοσοκο-
μεῖα, ὄρφανοτροφεῖα ἢ γηροκομεία καὶ ἐντούτοις
οὐδεὶς δύναται νὰ ἀξιώσῃ ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ἐνεργεία
οὐδὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Παρὰ
τῇ ἐπισήμῳ, ὡς εἶπειν, διευθύνσει τῶν φιλανθρω-
πικῶν τούτων καταστημάτων, ὑπάρχουσι παντα-
χοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἰδιωτικαὶ ἐπιτρο-
πῆαι εἴτε ἀνδρῶν εἴτε κυριῶν συμπληροῦσαι τὸ
ἔργον τῆς πολιτείας ἢ τοῦ δήμου, δι' ἰδιαίτερων
φροντίδων, αἵτινες σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἀνακούφισιν
τῆς δεινοπαθοῦσης μερίδος τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐ-
σχάτως ἀνεγίνωσκον εἰς Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα ὅτι
πλὴν τούτων ἄλλων ἰδιωτικῶν φιλανθρωπικῶν ἐ-
ταιριῶν, συμπληρουσῶν τὸ ἔργον τῶν ἐπισήμων
διευθύνσεων τῶν καταστημάτων τῆς εὐπορίας ἰδρύ-
θη καὶ εἰαρία ἐκ Κυριῶν, σκοπὸν ἔχουσα νὰ προ-
μηθεύῃ ἄνθη καὶ ἀνοδόμενα εἰς τὰ διάφορα τοῦ
Λονδίνου νοσοκομεία, διότι παρετηρήθη ὅτι ἡ
θεὰ τῶν ἀνθῶν ἐπιδρᾷ ὠφελίμως ἐπὶ τῆς ἀναρρώ-
σεως τῶν ἀσθενῶν.

Ἀλλὰ μὴ αἱ φυλακαὶ πανταχοῦ τοῦ πεπολιτι-
σμένου κόσμου δὲν εἶναι τὸ στάδιον ἐν ᾗ ἐξασκεῖ-
ται ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ
πληρότητι; Ἐάν δὲ ἐν Βυρῳπῇ, ὅπου αἱ φυλακαὶ
εἰσὶν ἐν τελειότητι ὀργανισμέναι καὶ τίποτε δὲν ἔ-
χουσι νὰ ἐπιθυμήσουν, ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία εὐ-
ρίσκει στάδιον ν' ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ διαλάμψῃ,
πρέπει νὰ ἦναι ἐπιφυλακτικὴ καὶ μικρολόγος προ-
κειμένου περὶ καταγωγείων ἀθλιωτάτων, οἳ εἰσὶν
αἱ ἑλληνικαὶ φυλακαί; Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦ-
τον παρ' ἡμῖν, μ' ὅλον ὅτι ἡ περὶ φυλακῶν πρό-
νοια εἶναι ἔργον κυβερνητικόν, δὲν εἶναι περιττὴ
καὶ ἀνωφελὴς καὶ ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία, οὐδὲ
τὸ ἔργον συνεπῶς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητος τῶν
Κυριῶν, ἔργον ἀλλότριον τῶν καθηκόντων παντὸς
Χριστιανοῦ καὶ φιλανθρώπου, ὡς παρ' ὀλιγίστων
εὐτυχῶς ἐξελήθη.

Ἐτέρα ἀντίρρησης προσεβλήθη ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ
συνδρομὴ ἢ παρὰ τῆς Ἀδελφότητος προκαλου-
μένη ὑπὲρ τῶν φυλακῶν σκοπεῖ τὴν εὐμάρειαν τῶν
φυλακισμένων, ἧτοι τὴν καλοπέρασιν αὐτῶν καὶ
τοῦτο δὲν ἐμποιεῖ ἐνθουσιασμόν. Ἀλλὰ καὶ ἐν
τούτῳ πλανῶνται οἱ τοῦτο πιστεύοντες. Αἱ ἡμέ-
τεροι φυλακαὶ εἰσὶ τοιαῦται, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ
οἰκοδομήματα καὶ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν διαίταν,
ὥστε ἀποκλείεται πᾶσα εὐμάρεια· εὐτυχῶς
θὰ ἐλογίζοντο αἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι,
ἐάν ἤξιοιτο νὰ ζῶσιν ὡς τὰ χονδροειδέστερα τῶν
ζῶων καὶ ὅποταν τοῦτο κατορθωθῇ, θέλει εἶσθαι
ἐν σημεῖον προόδου σημειούμενον εἰς τὸν ἡμέτερον
κοινωνικοπολιτικὸν βίον.

Ἡ ἰδιωτικὴ συνδρομὴ δὲν ἔχει σκοπὸν τὴν εὐ-
μάρειαν τῶν καταδικῶν, ἀλλὰ τὴν ἀνακούφισιν
αὐτῶν ἐκ δεινῶν ἅτινα μῆτε ὡς συμπλήρωμα τῆς
ποινῆς δύναται νὰ θεωρηθῶσιν, οὔτε ἀνθρωπίνους
φύσεις ἔπρεπε νὰ μαστιζῶσι. Θεωρῶ περιττὸν νὰ
περιγράψω τὴν διαίταν τῶν καθειργημένων, διότι
οὐδεὶς ἀγνοεῖ αὐτὴν· δὲν εἶναι δὲ ἐμὸν ἔργον νὰ
καταδείξω ποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τοιοῦτου
συστήματος φυλακῶν, ἐπὶ τῆς κοινωνίας καὶ αὐ-
τῆς τῆς πολιτείας.

Ἡ ἰδιωτικὴ συνδρομὴ ἢ ἐξασκουμένη ἐπὶ τῶν
ἐνταῦθα φυλακῶν ὑπὸ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφότη-
τος τῶν Κυριῶν σκοπὸν ἔχει νὰ ἀνακούφισῃ ἐξ
ἀνηκούστων δεινῶν τοὺς ἐν αὐταῖς κρατούμενους,
νὰ παρέξῃ ἔνδυμα εἰς τοὺς καθολοκληρίαν γυ-
μνοῦς, νὰ δώσῃ ἐν κλινοσκεπάσμα εἰς τοὺς στε-
ρουμένους τοιοῦτου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔ-
τους, νὰ χορηγήσῃ μέσα τινὰ νοσηλείας εἰς τοὺς
ἀρρώστους, παρηγορίαν τινὰ θρησκευτικὴν εἰς τοὺς
μὴ ἐξαχρειωθέντας τελείως, νὰ ἐμποίησιν τοῖς πᾶ-
σι τὴν πεποιθησὴν ὅτι δὲν διατελοῦσιν ὑπὸ τελεί-
αν ἐγκατάλειψιν καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐν ταῖς
φυλακαῖς ἐργασίαν, ἧς δύναται νὰ ἦναι διὰ
τοὺς καθειργημένους προσευχὴ καὶ ἐξάγνισις.

Φρονῶ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Ἀδελφότητος
δὲν ἀντιποιεῖται καθήκοντα Κυβερνητικά, δὲν εἶ-
ναι ἀλλότριον τῆς ἰδιωτικῆς φιλανθρωπίας καὶ
πρέπει νὰ προσελκύσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑ-
ποστήριξιν πάντων.

Ἀπολογηθεῖσα σήμερον ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦτου
ὑπὸ γενικὴν ἑποψίαν, θέλω ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐ-
πιτομερεστέρην ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἐάν ἡ εὐμένεια
τῆς Συντάξεως τοῦ «Φορολογουμένου» μοὶ παρέξῃ
τὴν εὐκολίαν τῆς δημοσιεύσεως.

Διατελῶ μετὰ πάσης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως,
Κύριε Συντάκτη. Κυρία Κ.

Αἱ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως γνώμαι
τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων ἐξετέθησαν ἤδη
ἐν πλάτει, πρὸς συμπλήρωσιν δ' αὐτῶν δη-
μοσιεύομεν κατωτέρω καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς πα-
ρατηρήσεις πρακτικοῦ ἀνδρός εἰς οὐπὶνος τὴν
κρίσιν καὶ τὴν πείραν πολλὴν ἀποδίδομεν ἄξιαν.

—(—)

Φίλε Κύριε Φιλόπουλε!
Ἐάν καὶ πλεῖστα ὄσα ἐγράφησαν κατ' αὐτὰς ἐν
πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐφημερίσαι, καὶ ὑφ' ὑμῶν καὶ
παρὰ τῶν ἔμπορ, ἐπιμελητηρίων, καὶ συλλόγων,
καὶ παρ' ἐπιστημόνων τοῦ κράτους ἡμῶν ἀνδρῶν,
σημαντικὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατεχόντων θέσιν, ἀ-
ναφορικῶς τοῦ πρὸς μελετηθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου
πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τῇ βουλῇ νομοσχεδίου περὶ
ἀρσεως τῆς προσωπ. κρατήσεως ἐφ' οὗ αἱ γνώμαι
δίστανται, καὶ διὰ λόγων μεστῶν ἐμβριθείας καὶ
δι' ἐπιχειρημάτων λογικῶν ἰδίων, καὶ ἐν τῇ πείρᾳ
στηριζόμενων, καὶ διὰ παραδηγμάτων ἄλλων πε-
φωτισμένων ἰθῶν, καὶ διὰ τῶν ῥημάτων σοφῶν
ἀνδρῶν ἐπάσχισαν ν' ἀποδείξωσιν ἐκάτερον τῶν δι-
σταμένων τὴν γνώμην του δικαιολογημένην καὶ

ΔΙΑΦΟΡΑ

επιβλητέον, και μ' όλα ταύτα πεποιθώς ασφαλής και ακράδαντος ουδεμία εισέτι επαγώγη παρά τῷ καινῷ και τοῖς νομοθέταις, δι' ὃ και τὸ νομοσχέδιον ἀπεσύρθη. Τολμήσωμεν και ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι ἀπέναντι τῶν κρατίστων νὰ ἐκφράσωμεν γνώμη ἐκ τῆς ἐμπορικῆς και πραγματικῆς μόνον τριβῆς, ἣν κατά τὸ διάστημα τοῦ βίου μας ἐσχόμεν, ὅτι δὲν κατέστημεν εισέτι ὄριμοι πρὸς ἀρσιν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως. α) Διότι ἅπαντα σχεδὸν τὰ κράτη παραδεχθέντα τὴν ἀρσιν ταύτης ἐπαυδαγωγῆθησαν βαθυπῶδον εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνατροπὴν ἀπὸ τοῦ ἴκρου δεσποτισμοῦ εἰς ἡμιδεσποτισμὸν, εἰς συγκερασμένον συνταγματικὸν πολιτεύμα, και βαθυπῶδον ἐλευθεριώτερον, φθάσαντες και ὀλίγιστα αὐτῶν μέχρι τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, μορφωθέντα καθ' ἑξῆς, οὕτως εἰπεῖν κ' ἐξ ἀνατροφῆς, ἡμερα και φιλόνομα μετὰ πολλῶν ἐτῶν παρέλευσιν και διδασκαλίαν τῶν καθηκόντων των, ὡς πολιτῶν εὐλαβομένων τοὺς νόμους. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ἀπολύτου δεσποτισμοῦ « Πέκει ἀφέντη μου » πηδῆσαντες διὰ καταπληκτικῶν ἀλμάτων, ἐν διαστήματι τριάκοντα ἐτῶν, εἰς τὸ ὑπατον τῶν ἐλευθερίων συνταγμάτων, εὐρέθημεν ἐνεοὶ και ἐκπεπληγμένοι ἐν μέσῳ τοῦ συνταγματικοῦ τούτου πελάγους, ἐκλαβόντες τὴν ἐλευθερίαν, ὡς ὄργανον ἀδικίας, ὅτι δηλ. ἐλευθερία θὰ εἴπῃ, νὰ δύναιμι νὰ κάμω ὅ, τι θέλω, ὅ, τι μὲ ἀρέσκει ἀνεξέταστος τοῦ ἀν' ἡνὰ δίκαιον, ἢ πρέπον, ἐξ οὗ πανθομολογουμένως πάσχομεν ὅλα πάσχομεν ἐνῷ ἡ θεὰ Ἐλευθερία, εἶναι μὲν Καλλιπάρης, λευκόλενος, ἀλλ' οὐ παντὶ προσιτῆ, οὐ μὴν ἀλλὰ και Ἐκκαφρόδιτος· ἐφρονέσαμεν τὸν Καποδίστριαν ὡς δεσποτικὸν δῆθεν, και μὴ μοιράζοντα μὲ τοὺς τότε ὀπλαρχηγούς και ἀρχοντας τὴν διοίκειν μετὰ τριῶν ἐτῶν ἀντιβασιλείαν, και ἐπὶ τὰ βασιλείαν τὴν τοῦ Ὁθωλός, τὸ 1843, ἠπάσαμεν τὸ ἄ Συνταγματικὸν πολιτεύμα παρ' ἐκεῖνον, ὡς καταπατομένον τῶν ἐλευθερίων μας, ἐπιβαλόντες αὐτῷ, τὴν σύγκλησιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ, και κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅπερ παρέσχεν ἀκριτὰς τῷ λαῷ ἐλευθερία· ἀλλ' εἴτε ἡ ἀνωμότης ἡμῶν πρὸς τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα, εἴτε ἡ μὴ εὐλικρινὴς ἐφαρμογὴ του, ἐπήνεγκον και τοῦ χρηστοῦ, ἄλλως τε, ἐκείνου βασιλέως τὴν ἀποπομπὴν και νέας ἐθνοσυνελεύσεως τὴν σύγκλησιν, μετὰ δεκαεννέα ἀκριτῶς ἐτῶν παρέλευσιν, πρὸς ἐκλογὴν ἑτέρου βασιλέως τοῦ Γεωργίου και σύνταξιν νέου συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ἐλευθεριώτερου ὑπὲρ πάντων τῶν συνταγμάτων τοῦ κόσμου, τεθείσης ὡς Κορωνίδος τῆς Καθολικῆς ψηφοφορίας· ἀναδράμωμεν ἤδη, και ἐπισκοπήσωμεν τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν κατάστασιν μας, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς χρηστότητος, πρὸ εἰκοσι πέντε και πρόσω ἐτῶν, και συγκρίνοντες ταύτην μὲ τὴν σημερινὴν, τί βλέπωμεν, καταπληκτικὴν ἐκπτώσιν ἠθικὴν, ἣν μετὰ συγκινήσεως μεγάλης οφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν· ἐκτός ἀν' ὑπάρχουν και ὠμάδες μὴ πιστεύοντες, οὐς παραπέμπομεν εἰς τὰ πινάκια τῶν Κακουργιοδικεῶν, ἢ εὐκολώτερον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Κακουργιοδικεῶν, αἵτινα δύο ἡμέτρια πρὸ 30—40 ἐτῶν ἐδίκαζον 100 ὡς ἐγγιστα ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κατ' ἔτος ἐπὶ πληθυσμῷ ἐνὸς ἑκατομμυρίου περὶπου, ἐφ' ἡμέρον δέκα, και δις τοῦ ἔτους συγκροτούμενα, ὡς τακτικὰ δικαστήρια, ἐκδικάζουσι πλέον τῶν 1000 ἐγκλημάτων ἐπὶ διπλασίου πληθυσμοῦ! ἀπέναντι τοιαύτης τρομερῆς δυσαναλογίας ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως εἰς ἣν ἐφθάσαμεν, τῆς ὁποίας τὰς αἰτίας και μάταιον και ἀλυσιτελεῖς ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν, πόθεν ὀρμῶνται οἱ ἀντιφρονούντες, ζητούντες τὴν κατάργησιν τοῦ βαρβάρου ὡς ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἀπὸ τῶν ἐκπολιτισθέντων ἡμῶν πανοσθίων τῆς περικευῆς Ἑλλάδος κατοίκων, και νὰ ἀρῶσιν ἕνα εισέτι χαλαρὸν χαλινὸν τῆς ἀκολασίας ταύτης, ὅστις συνέχει τὴν ἐμπορικὴν πίστιν, ἐνῷ, ἀν' κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς νομοθεσίας μας ἐθεωρήθη ἀμύμων, ἤδη οὐ θεωρηθῆσεται διπλασιῶς ἀμύμων· β) ἀν' κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν

ὑπὲρ τῆς ἀρσεως, ἡ ἐφαρμογὴ του καταντὰ τόσον σπανία, ὥστε μόλις ἐπὶ 5—10 ἐπὶ τοῖς 100 πτωχεύσεων γίνεται γοῆσις αὐτοῦ, τῆς προσωπικῆς δηλ. κρατήσεως, και κατήντησε τύπος ἀπλοῦς και ἀνεκτέλεστος. πρὸς τί νὰ τὸν ἀρῶμεν, και ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν ἑτέραν ὁμολογίαν των, θὰ ἐπιφέρει οὐ μικρὸν κλονισμὸν εἰς τὴν ἐμπορικὴν πίστιν τῶν μικρεμπόρων, ἦτοι μετὰπωλητῶν, και τῆς γύρας λεγομένης; αἰ ὑφίσταται ὡς ἀπειλὴ τοῦλάχιστον κατὰ τῶν πονηρῶν, «ὃ φόβος φυλάττει τὰ ἔρημα.» Ἀφήσωμεν ἀδελφοὶ τὰς συζητήσεις κ' ἐρίδας, ὡς οἱ Βυζαντινοὶ προπάτωρές μας, ἐπὶ ἐπουσιωδῶν ἀντικειμένων και καταγίνωμεν ἐπὶ τόσα θετικὰ και οὐσιώδη, ὧν ἡ πατρίς μας δεῖται, ἐκτός ἀν' θέλωμεν ἄπλως νὰ νεωτερίσωμεν ἐλευθεριάζοντες, ἢ ψιττακίζοντες τὰ ὑπὸ ἄλλων κρατῶν πραχθέντα, ἕνα φανώμεν ὅτι εἴμεθα ἐφάμιλλοι ἐκεῖνων, ἢ ἀν' ἅπας οὗτος ὁ πάταγος διηγέθη διὰ δέκα—εἰκοσι σφραγιδοκαταγομῆτας τῆς Πρωτεύουσας, ἐφ' ὧν τὸ ζῆρος τοῦ Δημοκλέους δὲν ἀρέσκει νὰ ἐπικρέμαται. Π. Π.

Ἄπεστάλη ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἡ ἐπομένη τῶν ἐν Πύργῳ ἐμπόρων ἀναφορά, ἣς τὸ αἴτημα εὐλογον και δικαιοτάτον θέλει θεβαίως εἰσακουσθῆι.

Οἱ ἀναφερόμενοι δὲν παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ἐπιβληθέντος φόρου, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἀκαιροῦ αὐτοῦ· διότι ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν ὑστέρων καθ' ὃν χρόνον οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν σταφίδα ἔκαμον ἤδη μεγάλας προμηθειάς, χωρὶς νὰ ἔχωσιν αὐτὸν ὑπ' ὄψιν, προκειταὶ δὲ νὰ ἐπιβαρύνῃ οὕτω ὀλιγίστους προμηθευτὰς, ὅπερ εἶναι θεβαίως ἀδικον. Σήμερον ὅτε τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος ἔχει στενώτατον κερδοσκοπίας στάδιον και διενεργεῖται σύμφωνα πρὸς ὅλας τὰς φορολογικὰς περιστάσεις, πᾶσα ἐξ ἀπρόοπτου ἐπιβαρύνσις τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ διαταράσσει τοὺς ὑπολογισμούς και ζημιοὶ σπουδαίως τοὺς ἐμπορευομένους. Τὸ δίκαιον τῶν ἀναφερομένων εἶναι τόσον ἐξωρθαλμον, ὥστε θεβαίως θ' ἀκουσθῆι.

Ἐπιβουργικὸν Συμβούλιον
 Βομάρχην Ἀχαίας και Ἡλίδος.

Συνεπεία ψηφισθέντος Νόμου μήπω ὅμως λαβόντος ἰσχύν δι' οὗ ἐπετρέπη δῆμι Λατρίνων φορολογησθαι σταφιδόκαρπον, συνελθὸν δημοτικὸν συμβούλιον πρὸ ἰσχύος νόμου ὤρισεν ἡμέραν ἐνάρξεως α. Ἰανουαρίου 1888 ἔτους. Προσδιορισμὸς τόσον συντόμου προθεσμίας ἐκτός ὅτι εἶναι παράνομος μήπω ἰσχύσαντος νόμου ἀλλὰ και τὰ μέγιστα ἀδικος πᾶσιν ἡμῖν ἐμπόροις οἵτινες ἔχομεν ἀγοράσει σταφιδόκαρπον ὅλον και ξένιον ἐπαρχιῶν και ξένων δῆμων και πρὸ ὑποβολῆς νομοσχεδίου, και πολλοὶ ἔχομεν προπωλήσει μεγὰλα πῶσα μὴ δύναμενοι γινώσκειν μέλλοντα ψηφισθῆναι φόρον· οὕτε ἡδυνάμεθα προμηθευθῆναι πιστοποιητικὰ πρὸς ἀγοράς ἐν ξένοις δῆμοις, ἀγνοοῦντες ὅτι ἐμελλον χρησιμεῦσαι.

Δικαιοτάτον ὅθεν μὴ ἐγκριθῆ ἀνω ψήφισμα δημοτικοῦ συμβουλίου και ὀρισθῆ προθεσμία ἐνάρξεως α. Ἰουλίου ἐπιόντος ἔτους· καθικετούμεν ἐνεργηθῆ ὅ, τι δέον πρὸς παραδοχὴν δικαίας και νομίμου αἰτήσεώς μας.

Βύπειθέσεται ἐμποροὶ Πύργου ὅσοι ἐκ Πατρῶν ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου σταφιδόκαρπου.

Ἐκ Πύργῳ 24 Δεκεμβρίου 1887.
 Θ. Καρανικολός, Ἀλκ. Καρόκης, Εὐστ. Χρυσανθόπουλος, Δ. Μητρόπουλος, Ἀριστ. Χ. Δαραλέξης, Σ. Π. Τζελένης, Ἰω. Φυμῆος, Ε. Τριπόδης, Χρῆστος Σταματόπουλος, Κ. Βέρρος, Χαρ. Παπαδόπουλος, Δημ. Ἀλεξανδρόπουλος, Σταύρος Κωνσταντόπουλος, Α. Παπαδόπουλος, Κ. Γιαννόπουλος, Σ. Καραγκολός.

Μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς ἐγένετο ἐνταῦθα ἡ κατάδυσιν τοῦ σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἀγιασμὸν τῶν ὑδάτων κατὰ τὴν πρῶταν τῆς παρελθούσης τετάρτης και μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ ἀγιασμοῦ ἐν τῇ Μητροπόλει. Τὸν ἀγιασμὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ και τὴν κατάδυσιν τοῦ σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κυρ. Δαμασκηνός, παρῆσαν δὲ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως αἰπασαί, και πλῆθος πολλὸ ἐκ τῶν πιστῶν.

— Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν λίαν ἀξιοπαίμως κατήργησεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ ἔθιμον τοῦ ρίπτειν τὸν σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἐλεύθερον, ὅν ἀνέσυρον καλυμθηταὶ ριπτόμενοι εἰς τὸ ὕδωρ και κατόπιν περιήγαγον ἀνά τὴν πόλιν πρὸς ἀργυρολογίαν. Πέρισυ και φέτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔρριψε τὸν σταυρὸν εἰς τὸ ὕδωρ ἀνηρημένον ἐκ ταινίας, ὁ ἴδιος δ' ἀνέσυρεν αὐτὸν μετὰ τριπλῆς κατάδυσιν. Οὕτω ἀπεφύγαμεν τὰς γνωστὰς ἐκείνας σκηνὰς ἐν τῇ θαλάσῳ και τῇ ζηρᾷ, αἵτινες τόσω ἠσχίμιζον τὴν σεμνότητά τῆς τελετῆς τοῦ ἐν τῇ θαλάσῳ δηλ. αἱματηροῦς διαπληκτισμοῦ και τὴν ἐν τῇ ζηρᾷ πόμπεισιν τοῦ τιμίου σταυροῦ, περιαγομένου εἰς τὰ καπηλεῖα κ.τλ. πρὸς χροματισμὸν.

— Πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα καπνοπωλῶν παραπονοῦνται κατὰ τοῦ παρ' ἡμῖν δημοσίου καπνοκοπητοῦ ἐπὶ βραδύτητι περὶ τὴν λειτουργίαν του, διότι ἀναγκάζονται ν' ἀναμείνωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν κοπὴν τοῦ καπνοῦ, οὕτω δὲ ζημιῶνται στερῶμενοι πολλὰς τοιούτου πρὸς πώλησιν. Ὅταν ἰδιωτικὴ ἐνέργεια περιορίζεται ἐν τῇ ἐνασκήσει ἐπιτηδεύματος τινὸς ὑπὸ περιορισμῶν νομίμων, δραστηριότης τῶν ἀτόμων δὲν πρέπει ν' ἀνασπληται ἐξ ἐμποδίων ἐγκειμένων ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς νομίμου ἐνεργείας των.

— Οὐδεμία ὑφεσις παρατηρήθη εισέτι εἰς τὴν ἐπιδημίαν τῆς εὐλογίας ἥτις ἡμαστίζει τὴν ἡμετέραν πόλιν. Καθ' ἑκάστην ἀναγγέλλουσι νέα κρούσματα, πᾶσα δ' ἡμέρα σμυνοῦται και διὰ τινεσ θανάτων. Τὸ φρόνημα τῆς πόλεως διατελεῖ ἐκ τούτου λίαν τεταραγμένον και τοῦτο τόσω μάλλον ὅσω τὸ κοινὸν δὲν βλέπει μέτρα δραστηκὰ τιθέμενα εἰς ἐνεργείαν παρὰ τῶν ἀρχῶν εἰς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ. Ὁ δαμαλισμὸς και ἀναδραμηλισμὸς τῶν κατοίκων διενεργεῖται, πολλοὶ δὲ ἰδιῶται και φαρμακεία ἐπρομηθεύθησαν καλλίστην δαμαλίδα, ἀλλὰ δυστυχῶς περὶ τοῦ δαλισμοῦ ἐν καιρῷ ἐπιδημίας κυκλοφοροῦσι παρ' ἡμῖν τόσαι ἀντιφατικαὶ γνώμαι, ὥστε πολλοὶ, και ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνεπτυγμένης τάξεως τῶν κατοίκων, δυστάξουσι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς αὐτὸν ἤδη. Καλὸν ἦθελον εἰσθαι ἐάν εἰς τῶν ἱατρῶν τῆς πόλεως μας, ἢ πλιότεροι ἡμῶν, διεφώτιζον τὸ κοινὸν περὶ τῶν ἀποικεσμάτων τοῦ δαμαλισμοῦ ἐν καιρῷ ἐπιδημίας και τὸ ἐνεθάρρουν νὰ ὑποβληθῆ εἰς αὐτὸν, ἢ οὐ μόνον ἀκίνδυνον εἶναι, ἀλλὰ και ἀσφαλῆς ἐξασφαλιστικὸν μέτρον κατὰ τῆς ἐπαράτου νόσου, ὅς και ἡμεῖς πιστεύομεν. Πᾶσαν παρομοίαν ἱατρικὴν δῆλωσιν και ἐπεξήγησιν ὁ «Φορολογούμενος» θὰ δημοσιεύσῃ προθύμως ἀποστελλομένην ἐγκαίρως αὐτῷ.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ νέος πρόξενος τῆς Ἰταλίας κ. Ἐδουάρδος Φραγκίσκος μετετεθείς ἐκ Νικαίας, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Βρισαντῶ μετετεθέντος, ὡς γνωστὸν, εἰς Περαμποῦκον.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐτελεῦτησεν ἐνταῦθα και τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ἡ σεβαστὴ δέσποινα Ἀσπασία @. Κρ. ε. μύδ η, τὸ γένος Τζινη, γυνὴ διαπράξασα ἐν τῷ βίῳ ἐν τῇ ἐνασκήσει πάσης οἰκογενειακῆς ἀρετῆς και ἀναδειχθεῖσα μήτηρ και σύζυγος ἐκ τῶν φιλοστοργωτάτων. Ἦνον εἰς ἑαυτὴν ἡ σεβαστὴ γυνὴ τὸν τύπον τῶν ἀρχαίων δεσποινῶν ἐκεῖνων εἰς τὰς ἀρετὰς και τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὴν εὐτυχίαν και τὴν τιμὴν τῶν πρώτων αἰκῶν τῆς πόλεως, πρὸς τὸν τύπον τοῦ νεωτέρου

πολιτισμού δι' οὗ διαπρέπουν αἱ νεώτεροι οἰκογένειαι. διὰ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ συζύγου ἡ μακαρίτης Ἀσπασία Κρεμύδη καθίζεν ἐξέχουσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ θέσιν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ ἐδείχθη μετρίωφρων, προσηγῆς, εὐσεβητικὴ ἐν τῷ βίῳ ἐδοκίμασε πικρίας ἀλλ' ἐνεκαρτέρησεν εἰς τὰς σκληρὰς δοκιμασίας μετὰ χριστιανικῆς ὑπομονῆς· ἐγένετο μήτηρ πολλῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν ἀνατροφήν αὐτῶν μετ' αὐταπαρνήσεως, καὶ ἐθελοθυσίας ὑψίστης· ἀδελφὴ προσφιλεῖς ἦτο τῷ ἀντικείμενῳ, τῇ ἀγάπῃ αξιοτίμων ἀδελφῶν θαυμάσια ἀλγούντων ἐπὶ τῇ στερήσει αὐτῆς. Τελευτήσασα τὸν βίον ἡ Ἀσπασία Κρεμύδη ἐν μέσῳ φιλοστόργων υἱῶν καὶ θυγατέρων, ἀδελφῶν, γαμβρῶν καὶ ἐγγόνων, ἐγκαταλείπει μνήμην ἀγαστήν, παράδειγμα χριστιανικοῦ βίου αξιομίμητον, πένθος ἀπαραμύθητον εἰς τὰ τέκνα της καὶ σέβας εἰς πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὴν ἐν τῷ βίῳ. Εἴη ἡ μνήμη αὐτῆς αἰώνια καὶ ἡ πολιτεία αὐτῆς τύπος καὶ ὑπογραμμὸς πάσῃ χρηστῇ οἰκοδοσίῳ.

— Ἀνηγέθη ἐκ Κερκύρας ὁ ἐκεῖ ἐπισυμβῆς θάνατος κατὰ τὴν πρώτην ἰσταμένου μηνὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Νικολ. Λόντου· ὁ μακαρίτης Νικόλαος Λόντος διαβιώσας ἐκτός τοῦ ἐνεργοῦ βίου, ἐκ περιστάσεων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του, διήλθε τὸν βίον ἀθουρώδως χωρὶς οὐδένα ποτὲ νὰ πικρῆν ἢ ἀδικῆν, οἱ πρεσβύτεροι δὲ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐνθυμοῦνται εἰσέτι τὴν γλυκεῖαν καὶ μελαγχολικὴν ἐκείνην ὑπαρξίν ἣτις ἐπὶ τόσον χρόνον ζήσασα ἐν μέσῳ ἡμῶν, οὐδαμῶς περιεπλάκη ταῖς μερίμναις τοῦ βίου ὃν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἀνάμνησιν ἑνὸς νεανικοῦ παθήματος τοῦ καὶ εἰς τὴν μελέτην. Ἡ κηδεὶα αὐτοῦ, ὡς γράφουσιν ἐκ Κερκύρας ἐγένετο, τῇ φιλοστόργῳ φροντίδι τῶν ἐκεῖ διαμενόντων συμπολιτῶν ἡμῶν ἀδελφῶν κ. κ. Γερακάρη, ἐπιβάλλουσα καὶ αξιοπρεπὴς, πολλοὺς καὶ ἐκλεκτοὺς πλήθους παρακολουθήσαντος αὐτὴν.

— Δυστυχῶς ἡ δημοσία τάξις ἐνταῦθα προσβάλλεται ἀκόμη ὑπὸ θαλασσοτάτων προσβολῶν. Πλὴν τοῦ φόβου τῆς πλατείας Γεωργίου τοῦ ἐπισυμβάντος τὴν παραμονὴν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, τὴν παρελθούσαν πεμπτην ἔξωθεν παντοπωλείου τινὸς παρὰ τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ὁ Πέτρος Σάμπος ἐτραυματίσθη διὰ πιστολίου ἐπικινδύνως τὸν Ἀημίτριον Μαυρομάτην· οἱ δύο οὗτοι εἶχον ἐχθρὰν πρὸς ἀλλήλους δι' ἀκατανομάστους ἄφρονμας, ἐπρόκειτο μάλιστα νὰ δικάσθῃ προσεχῶς ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα πλημμελειοδικείου ὁ Σάμπος ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τοῦ Μαυρομάτου, ἀλλ' οὗτος ἠθέλησε νὰ προλάβῃ τὴν δικαιοσύνην διὰ τῆς ἐδῆς μαχαίρας του. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ Σάμπος συνέτριψε εἰς τὸ ἄνω παντοπωλεῖον μετὰ τοῦ παντοπώλου καὶ ἐνὸς δεκανέως ὁ Μαυρομάτης μετὰ δύο ἄλλων τῷ ἐπετέθη διὰ κάμας ὑβρίζων, καὶ προκαλῶν αὐτὸν, ἐπυροδόλησεν δὲ κατ' αὐτοῦ δις οἱ συντρόφοι του. ὁ Σάμπος ἀντεπυροδόλησε καὶ ἐτραυματίσεν εἰς τὸ μέσον τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἐπικινδύνως τὸν Δημ. Μαυρομάτην, καὶ οὕτω ἡ σκηνὴ κατέληξεν ὡς καταλήγουσι παρ' ἡμῖν τὰ πράγματα ταῦτα· ὁ τραυματισθεὶς μετῆνέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του, ὁ τραυματίας ἐτράπη ἀλλαχοῦ ἀκαταδίετος.

— Ὡς ὑπόδειγμα ἀρίστης ἀστυνομικῆς ἐνεργείας παραθέτομεν τὸ ἐπόμενον: Ὁ ἀστυνομικὸς ἀληθῆρ Λάμπρος Καραθανασόπουλος κατὰ τινα ἡμέραν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐθερὲν ἀνηλεῶς κατὰ τὴν συνοικίαν Βλατέρου μικρὸν παιδίον· πῶς δ' ἀπήνησε νομίζετε εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν παρισταμένων πολιτῶν ὅτι δὲν κάμνει καλῶς δέμων οὕτω τὸ παιδίον, ὅπερ ἂν ἐπίτασεν εἰς τι ὀφείλει νὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν; Ἐπυροδόλησεν διὰ τοῦ πιστολίου του εἰς τὸν σωρὸν τῶν πολιτῶν καὶ ὀλίγου δεῖν ἀπέκτεινε τὸν καφραπέωλιν Κωνστ. Σακελαρίου. Ἡ πράξις ἐμάθημεν ὅτι κατηγγέλη, ἀλλ' ἐμάθημεν προσέτι ὅτι οὐδὲν εἰσέτι ἐνηργήθη. Ἐἴ, λοιπὸν θὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ φόβου;

— Οἱ ἐνοικισταὶ τοῦ φέρου τῶν ἀδελῶτων οἴνων κατ' αὐτὰς περιέρχονται μετ' ὑπαλλήλων τῆς ἐφορίας καὶ καταμετρῶσι τὸν ἐναποταμιευμένον οἶνον τῶν οἰνεμπόρων καὶ κτηματιῶν, ἀλλ' ἡ περυσία αὐτῶν καὶ ἡ καταμέτρησις γενεᾶ παρὰ πῶνα. Περαιποῦνται πολλοὶ κάτοχοι οἴνων ὅτι ἡ καταμέτρησις γίνεται κακῶς καὶ πρὸς ὄφελος τῶν ἐνοικιστῶν, οἵτινες σμύφρον ἔχουσι νὰ εὐρίσκωσι παντοῦ ὑπερβάσεις καὶ ἀδελῶτους οἴνους, ὑπεραυξάνοντες τὴν χωρητικότητα τῶν οἰνοδοχείων. Ἐπιστῶμεν ἐπὶ τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ἐφόρου, διότι εἶναι ἀδίκον νὰ ὀγκύψῃ ἡ φιλόνομος τῶν οἰνοπαραγωγῶν τάξις εἰς τὴν τυραννίαν τῶν κυρίων ἐνοικιστῶν καὶ διότι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰχρησις θὰ γενήσῃ ἀντιρροήσεως σπουδαίας καὶ θὰ προκαλέσῃ δικαστικὰ ἐπιζητήσια.

— Τὰ χαρτοπαικτεία λειτουργοῦσιν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως ἀκωλύτως, εἰς πολλὰ δ' ἐξ αὐτῶν παίζουσι καὶ ἀστυνομικαὶ κλητῆρες· καὶ περὶ τούτων μὲν δὲν πρόκειται, διότι ἐσυνειθισμένον πλέον νὰ τοῦς βλέπωμεν ἐν παντὶ παρανόμῳ, οὔτε περὶ τῶν μεγάλων, ὡς εἰπεῖν, χαρτοπαικτείων, ἐν οἷς ἄνθρωποι ἐνθλιεῖς καὶ ἐκ τῆς καλῆς λεγομένης τάξεως χαρτοπαίζουσι ἀναλίσκοντες τὸν χρόνον καὶ τὸ χρῆμα αὐτῶν πρόκειται ἐνταῦθα· διότι ἐλάχιστα δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις διὰ γνωστοῦ λόγου· ὁ λόγος πρόκειται περὶ τῶν καταγωγῶν ἐκείνων ἐν οἷς ἡ ἄπειρος νεότης, σχεδὸν τὰ παιδιά καὶ οἱ ἀπλοῖ κώτεροι τῆς ἐργατικῆς τάξεως, κατατρίβονται ἀσκούμενοι εἰς τὸν μέλλοντα ὄλεθρον τοῦ βίου των. Ὑπάρχουσιν παρ' ἡμῖν καταγωγῆα, οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ἀποκέντρους συνοικίας τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ κεντρικώτατα αὐτῆς σημεῖα, ἐν οἷς συναγελάζονται χαρτοπαίζοντα τρυφερὰ παιδιά μετὰ γεγρακώτων φαυλοβίων καὶ ἐν οἷς τελείται πᾶν ἄνοσιον καὶ ἀνῆθικον. Εἰς ἄλλα πάλιν καταγωγῆα περνοῦσιν εἰδους πεπειραμένοι χαρτοπαῖκται σιγηνεύουσιν εἰς τὰ δικτυὰ τῶν ἀπλοϊκῶν ἐργάταις ἐξ ὧν ἀφαιροῦσι τὸ πρῶτον τῶν ἡμερομισθίων των, εἰς ὅλα δὲ, τὸ τέλος τοῦ παιγιδίου περὶ μέσας νύκτας σημαίνεται διὰ διαπληκτισμῶν αἱματηρῶν, συγκρούσεων, πυροβολισμῶν καὶ τραυματισμῶν. Παρακαλοῦμεν τὴν Ἀστυνομίαν ἐπὶ τούτων τοῦλάχιστον τῶν χαρτοπαικτείων, αἵτινα εἰς εἰς εἰς πάσης ἠθικῆς νόσου καὶ πολλῶν ἐγκλημάτων, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν της, διότι ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς πόλεως ἐκτίθεται καὶ ἡ τῆς ἀστυνομίας ὑπόληψις οἰκτρῶς διασύρεται, καθ' ὅσον λέγεται ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

— Εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον πολλὰ κατετέθησαν παράπονα κατὰ τῶν Ἀστυνομικῶν γραφεῖων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκδοσὴν ἀδειῶν ἐνταφιασμοῦ. Ἀνέφερον ἡμῖν πτωχοὶ ἄνθρωποι ὅτι μεταβαίνοντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἵνα λάβωσιν ἀδειαν ἐνταφιασμοῦ καὶ καταβάλλωσι τὴν δαπάνην τῆς διὰ τῶν νεκροφροσίων μεταφορᾶς τῶν νεκρῶν, ἐξαναγκάζονται νὰ πληρώσωσι καὶ τὸ ἀγώγιον ὀρισμένου ἀριθμοῦ ἀμαξῶν, πρὸς πέντε δραχ. ἐκάστην, αἵτινες ἐπιβάλλονται, ὡς εἰπεῖν, ὑποχρεωτικῶς εἰς πᾶσαν κηδεῖαν. Εἰς τοὺς ἀρνούμενους νὰ δεχθῶσι τὰς ἀμάξας ἐκεῖνας καὶ νὰ καταβάλλωσι τὸ ἀγώγιον ἀρνοῦνται τὴν ἀδειαν τῆς ταφῆς. Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐργολαβίας τῆς μεταφορᾶς τῶν νεκρῶν, ἡ περὶ τὴν ἀμάξων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ, δύναται μὲν ὁ βουλούμενος νὰ ζητήσῃ μέχρι πέντε ἀμάξας παρὰ τοῦ ἐργολάβου καὶ νὰ πληρώσῃ δι' ἐκάστην δραχ. πέντε, ἀλλὰ δύναται νὰ μὴ λάβῃ παρὰ τοῦ ἐργολάβου οὐδεμίαν ἀμάξαν καὶ νὰ μισθώσῃ τοιαύτης ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπὶ τιμῆματι συμπερωνημένῳ, προσφέρονται δὲ τοιαῦται ἀντὶ δραχ. τριῶν μόνον. Τοῦτο ὅπερ γίνεται ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ἀποτελεῖ κατάθλιψιν ἐκ τῶν χειρίστων καὶ δὲν ὁ κ. Ἀστυνομὸς νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ αὐτὴν πλέον. Εἶναι πολὺ ὀλιβέρδον πτωχοὶ ἄνθρωποι, πεποννημένοι ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς δυστυχίας, νὰ ἐπιβαρύνωνται καὶ μετ' ἐπιπροσθέτους δαπάναις;

πολλάκις δὲν δύναται νὰ ὑποστῶσιν ἐξ ἄπορίας ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰχρησις εἶναι τόσον ἀξιομίμητος, ὥστε θὰ ἐκλείψῃ ἀμέσως, ἤδη ὅπου ταν ὑπεβλήθη εἰς τὴν γνοσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀρμοδίων.

— Ὁ Ἱεροκῆρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος ἐμίλησεν τὴν προσεχῆ κυριακὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν κατὰ τὰ τέλη τοῦ προλαβόντος μηνὸς δύο ἐνταυθῶ τόμοι εἰς συμπλήρωσιν τῆς Συλλογῆς τῶν Νόμων τοῦ κ. Φλογαίτου περὶ τῆς καὶ ὁ «Φορολογούμενος» ἔγραψε τὰ εἰκότα. Ἐκ τῶν δύο τελευταίως ἐκδοθέντων τόμων, ὁ μὲν εἰς τυπωθεῖς ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καὶ ἐπιγραφόμενος «Ἐτάριος τόμος τῶν Δικαστικῶν Νόμων», περιλαμβάνει τὴν «Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει μετὰ τῆς σχετικῆς πρὸς τὸ ἀστικὸν δίκαιον νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ μετὰ πολλῶν ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων», πωλούμενος παρ' αὐτῷ τῷ ἐκδοτῇ κ. Κωνσταντινίδῃ καὶ τιμώμενος ἀντὶ δραχμῶν δώδεκα· ὁ δ' ἕτερος, τυπωθεῖς ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν ἀδελφῶν Βλαστῶν καὶ ἐπιγραφόμενος «Ἐξέτερον Μέρος τοῦ Παραρτήματος», περιλαμβάνει τοὺς διοικητικὸς νόμους (δηλονότι κυρίως διοικητικὸς, ἐκπαιδευτικὸς, προξενικὸς, στρατιωτικὸς κτλ.) ἀπὸ τοῦ στοιχείου Ὁ μέχρι τοῦ στοιχείου Ω μετὰ πολλῶν ἰσαύτως ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων καὶ μετὰ τῆς σχετικῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ συμπωλεῖται μετὰ τοῦ κατὰ τὸν προλαβόντα Λύγουστον ἐκδοθέντος Α' Μέρους (περιλαμβάνόντος τοὺς διοικητικὸς ἀπὸ τοῦ στοιχείου Α μέχρι τοῦ στοιχείου Ε) παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Βλαστοῖς ἀντὶ δραχμῶν εἰκοσιπέντε.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν δύο τούτων τόμων συμπληροῦνται τὸ ὅλον τοῦ ἔργου τοῦ κ. Φλογαίτου, ἀποτελούμενον ἐξ ἑξ ἑπτὰ τόμων ὀγκωδῶν (τῶν τελευταίων μάλιστα ὀγκωδιστάτων), ἐξ ὧν τέσσαρες μὲν περιλαμβάνουσι πάντας τοὺς δικαστικὸς νόμους προσσηκόντως συνημολογημένους πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑπομνηματιζομένους διὰ τῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐν πολλοῖς καὶ δι' ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων, δύο δὲ πάντας τοὺς ἐν ἴσχυϊ λοιποὺς νόμους, ὡσαύτως συνημολογημένους ἀλλήλοις καὶ ἐσχολιασμένους διὰ τῆς νομολογίας τοῦ ἀνωτάτου ἡμῶν δικαστηρίου καὶ διὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν. Τοιοῦτον τὸ ἔργον τοῦ κ. Φλογαίτου ἐπισπᾶται τὴν ἐκτίμησιν τῶν περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολουμένων καὶ ἀποβαίνει χρεισιμώτατον, σχεδὸν ἀναπόσπικτον, εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

ΓΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν

καθ' ἡμᾶς ὑπὸ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΟΛΥΖΩΙΟΥ

ἐπιθεωρηθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ

Γεωργίου Κρέμου

(καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας)

εἰς τόμους τέσσαρας, σχήματος μεγάλου ὀγκῶδου.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἐκδοτῆς Σ. Κ. Βλαστός, εἰς τὰ τυπογραφεῖα τοῦ ὁποίου τόσα ἀφειλομένῃ ἀριστα συγγράμματα, ἀναγγέλει τὴν ἐκδοσὴν καὶ τῆς ἀνω Γενικῆς Ἱστορίας, ἔργον τοῦ πολυμαθοῦς συγγραφέως ἀοιδίμου Ἀναστ. Πολυζώιδου, εἰς ὃ ἀφιέρωσεν πλείστα τοῦ βίου αὐτοῦ ἔτη. Τὸ ἔργον τοῦτο προώρισται νὰ πληρώσῃ ἐπιστηθῶν κενὸν τῆς πενιχρᾶς νεωτέρας Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, διότι μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν μόνον συνοπτικὰ ἐγχειρίδια τῆς Γενικῆς Ἱστορίας πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν ἐξεδόθησαν, στερούμεθα δὲ παρομοίως συγγράμματος ἐκτενεστεροῦ, πληροῦντος τὰς ἀνάγκας τῶν λογίων καὶ τῶν ἐγγραμμάτων. Τὸ ἀναγ-

γελλόμενον ἔργον τοῦ Πολυζωίδου ὅσον ἔνεστι τέλειον εἰσαγεῖ τοὺς ἀναγνώστας εἰς τὸ μέγα θέατρον τοῦ ὀρθοκεντρικοῦ καὶ πολιτικοῦ, τοῦ πολεμικοῦ καὶ εἰρηνικοῦ, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν βίου τῶν ἐθνῶν· καταδεικνύει μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἐν γλώσσῃ καθαρᾷ καὶ γλαφυρᾷ ἐν γένει μὲν τὸν ὕλικόν καὶ ἠθικόν βίον, τὴν ἀκμὴν καὶ παρακμὴν τῶν πεπολιτισμένων τῆς οἰκουμένης ἐθνῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ· ἐνέχει οὐχὶ συμπεφορημένην ἀδιακρίτως ὕλην ἀκατασκεύαστον, ἀλλὰ στριζομένην ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐρευνῶν τῶν ἀρίστων ἱστορικῶν Ἀγγλων, Γερμανῶν, Γάλλων, Ἰταλῶν, ὧν τῆς γλώσσας ἐγκρατῆς ἦν ὁ πολυμαθέστατος Πολυζωίδης· ἐστὶν ἐν ἐνὶ λόγῳ σύγγραμμα ἐπιστημονικὸν χραισμώτατον, διὰ τὸ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ περιεχόμενον, εἰς ἀπάσας τὰς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου περιστάσεις.

Ἐπειδὴ ἡ ἱστορία αὐτὴ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως κατελείφθη δυστυχῶς ἑλλιπής, ὁ φιλότιμος ἐκδότης ἀνέθετο εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς ἱστορίας κ. Γεώργ. Κρέμον νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὀλοκλήρῳ τὸ σύγγραμμα τοῦ Πολυζωίδου, νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ, νὰ συμπληρώσῃ αὐτὸ προσθεῖς περιληπτικῶς μὲν τὴν νεωτάτην τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἱστορίαν, ἐκτενέστερον δὲ τὴν ἡμετέραν ἐν γένει καὶ μάλιστα τὴν τῆς ἠρωϊκῆς τοῦ 1821 ἐπαναστάσεως καὶ νὰ προσθῇ ἀναλυτικὸν πῖνακα τῶν εἰς τοὺς τέσσαρας τόμους κυρίων ὀνομάτων καὶ προλεγόμενα ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου.

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ συγγράμματος ἤρξατο ἤδη, συμπληρωθήσεται δὲ εἰς ἔνδεκα, ἐκδομένου ἐνός τόμου ἐν ἑκάστη τριμηνίᾳ. Ὁ πρῶτος τόμος δημοσιεῖσθαι περὶ τὸ τέλος τοῦ προεχοῦς Μαρτίου. Τὸ ὅλον σύγγραμμα ἀποτελεσθήσεται ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν πυκνῆς ὕλης, σχήματος μεγάλου ὀγδοῦ περίπου 120 (ἴτοι σελίδων περίπου 2000) μετὰ τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας καὶ ἐπὶ καλοῦ χάρτου τετυπωμένον.

Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος ἔρριζεται διὰ τοὺς κ.κ. συνδρομητὰς δραχ. 24 ἴτοι δραχ. 6 δι' ἑκάστον τόμον, πληρωτέαι ἅμα τῇ παραλαβῇ ἑκάστου τόμου. Οἱ δὲ προκαταβάλλοντες τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου συγγράμματος πληρώνουσι μόνον δραχ. 18 ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἐκδότου.

Οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εὐρίσκουσιν ἀγγελίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου», ἐπίσης καὶ οἱ θέλοντες νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ πλεονεκτικῆς τῆς προπληρωμῆς, δύναται νὰ καταβάλλωσι παρ' ἡμῖν τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου συγγράμματος ἐπὶ ἀποδείξει.

Κατὰ τὸν προσεχῆ Μάιον τοῦ νέου ἔτους θέλει γίνεαι ἐνεργῆς τῆς ἐν Βολωνίᾳ Μουσικῆς Ἐκθέσεως ἧτις θέλει συμπεριλάβει τὴν τε ἐκθεσιν τῆς Μουσικῆς ἱστορίας, ἀναδιοργανωθείσαν ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων, ἔργων, ὀργάνων καὶ ἀρχαίων ἀντικειμένων παντὸς εἶδους, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκλεκτικωτέρων συνθέσεων, ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἡ Πρόεδρος μὲν ἐπίτιμος ἔσται ὁ Ἰωσήφ Βέρδης, πραγματικὸς δὲ ὁ Ἀρίγος Βόϊτος, δύναται πάντες οἱ τυχόν κατέγοντες ὄργανα σπάνια ἢ πολύτιμα, ἐγγράφα ἢ ἄλλο σχετικόν, νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰ, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διεθνούς Μουσικῆς Ἐκθέσεως τῆς Βολωνίας Ἐπιτροπὴν παρὰ τῆς ὁποίας θέλουσι λάβει πᾶσαν ἀναγκαίαν σχετικὴν ὀδηγίαν. Μετὰ τῆς ρηθείσης διεθνούς Ἐκθέσεως θέλει πρὸς τοῦτοις λάβει χώραν καὶ βιομηχανικὴ, γεωργικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, ἀπλῶς ἐθνικὴ, προσέτι δὲ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος Βικτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ τοιαῦται ἄλλαι δημοτελεῖς ἑορταί.

(Ἰταλικὸν ἐν Πάτραις Προξενεῖον).

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γνωστον ποιῶ τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἐν τῷ φαρμακείῳ μου εὐρίσκεται ἀγνή ὕλη δαμαλίδος ἀρίστης εἰς σωληνάρια ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἀλ. Δευτεραίου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες δύναται ἀπὸ σήμερον νὰ προμηθευθῶσι τοιοῦτην.

Ἐν Πάτραις 7 Ἰανουαρίου 1888.

Γ. Α. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ.

Ἡ νέα ἀνακαλυφθεῖσα πέτρα ἐπὶ τῆς νήσου Μάκκαρις τῆς Ἀμοργοῦ εἶναι, ὡς ἀντικαθιστώσα τὸ μάρμαρον καὶ σπουδαίαν παρουσιάζουσα διαφορὰν ἐπὶ τῆς τιμῆς, ἢ ἐν χρήσει καὶ ἀποτελεῖ τὸ στόλισμα τῶν ἐν Ἀθήναις μεγάρων, ὡς τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς, πλαίσια τῆς Ἰονικῆς τραπέζης, συσταίνουμένη δὲ παρὰ τῶν ἐγκριτωτέρων μηχανικῶν κ. κ. Τσίλερ καὶ Θεοφιλά. κλπ. Δείγμα ταύτης εὐρίσκεται παρὰ τῷ κ. Γ. Α. Πολυδωροπούλου ἀντιπροσώπῳ τοῦ κ. Π. Βασιλειάδη κυρίου τῶν λατομείων, παρ' ᾧ δίδονται πᾶσαι αἱ πληροφορίες.

Τὸ Φαρμακεῖον Δ. Κοκκίνου μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζώνος, καὶ παραπλευρῶς τοῦ δυτικοῦ ναοῦ νεόδμητον μαγαζεῖόν του.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

α.) Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Ἀναστασίου Ἀστραχᾶ μαγαζεῖον ἐνῶ ὁ κ. Δημήτριος Σαλταφέρης εἶχε τὸ ἐμπορικὸν αὐτοῦ κατάστημα, ὡς καὶ δύο ὀπισθεν αὐτοῦ συνεχόμενα ἀποθήκαι.

β.) Μία ἀποθήκη νεόκτιστος κειμένη εἰς τὸ στενὸν Κουλουμπῆ.

γ.) Καὶ ἕτερα ἀποθήκη πολλὰ εὐρύχωρος κειμένη πλησίον τῆς μεγάλης οἰκίας Ἰωάννου Βαφιοπούλου.

Ὁ ἔχων ἀνάγκην αὐτῶν ἄς ἀποταθῇ πρὸς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Ἀναστάσιον Ἀστραχᾶν.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν Γυμναστικὸν Σύλλογον Πατρῶν, ἄς προσέλθωσιν εἰς τὰς 6—7 μ. μ. εἰς τὸ γυμναστήριον, κείμενον παραπλευρῶς τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βλαχοπαππαδοπούλου. (Ἐκ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου).

Εἰδοποιῶνται ὅσοι τῶν ἀπόρων νέων τῶν ποθούτων τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὀργανικῆς Μουσικῆς νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Φιλαρμονικῆς ἑταιρίας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ δηλώσωσι τοῦτο.

Πάτραις 24 Ἀπριλίου 1887.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

Ἰπάλληλος πεπειραμένος ἐγκρατέστατος τῆς Ἑλληνικῆς, Ἀγγλικῆς, Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, με ἀρίστας συστάσεις, ζητεῖ θέσιν εἰς ἐμπορικὸν γραφεῖον, συνάμα δὲ ἀναλαμβάνει μεταφράσεις οἰουδήποτε ἐγγράφου ἐκ μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην τῶν ἀνωτέρω γλώσσων, καὶ παραδόσεις μαθημάτων ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ.

Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω διὰ περαιτέρω πληροφορίας παρὰ τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς ἐφημερίδος «Φορολογούμενος».

Παιδαγωγὸς ἐξ Ἑλβετίας γνωρίζουσα τὴν Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικὴν συνάμα δὲ ζωγραφικὴν καὶ πιάνο ζητεῖ παραδόσεις ἢ οἰκίαν. Ὁ ἔχων χρεῖαν ταύτης ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ οἰκία τοῦ κ. Ἀλεξίου Πορφυροπούλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτῃ.

Πωλοῦνται 11 θρανία μεταχειρισμένα τοῦ ἀρτι διαλυθέντος σχολείου τοῦ κ. Ἀλεξίου Πορφυροπούλου εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Γνωστοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ἐν τῇ στενοπῶ ὁδῷ ἐναντι τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ παραπλευρῶς τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου οἱ ὑποφαινόμενοι ἠγεώζαμεν ζυθοπωλεῖον ἐν ᾧ ὁ προσερχόμενος εὐρίσκει ζύθον ἐγγώριον καὶ εὐρωπαϊκὸν πρώτης ποιότητος, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα ποτά, κρῖα φαγητά, περιποίησην, καθαριότητα καὶ πάντα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς σχετικῶς πρὸς ἐκείνας τῶν ἄλλων ζυθοπωλεῖων.

Δ. Τριχᾶς καὶ Γ. Ἀρσένης

ΛΙΠΑΣΜΑ ΧΗΜΙΚΟΝ

Δι' ἀμπέλους καὶ σταφυδαμπέλους τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἐργοστασίου

SCHLOESING FRÈRES

Πωλεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Χρυσανθοπούλου.

(φαρμακεῖον Γ. Καρακίτσου).

Ἐνδυνάστερως πληροφορίας δύναται νὰ λάβωσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῶν ἐν Πειραιεὶ κ. κ. Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ καὶ Σας.

Οἱ σάκκοι τοῦ χυμικοῦ λιπάσματος ὅπερ προμηθεύει ἐνταῦθα ὁ κ. Ἦρ. Τζούκογλις, βραβευθὲν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐκθέσει τοῦ Τουρίνου καὶ χαῖρον τὴν ἐμπιστοσύνην ὅλην τῶν γεωργικῶν Συλλόγων τῆς Ἰταλίας, φέρει τὴν κάτωθι μάρκαν. Τοῦτο πρὸς διάκρισιν ἄλλων παρομοίων λιπασμάτων ποσερχομένων ἐξ ἄλλων ἐργοστασίων καὶ εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.

